

LA REVISTA VIRTUAL DELS ALUMNES SORDS DEL CREDa COMARQUES II

Maig 2011

Nº9

SUMARI

COSES DE LA VIDA 2

Entrevista al Joan Carnestoltes al C.E.I.P. Cascavell
El meu primer d'ESO

CIÈNCIA I SALUT 3

Els satèl·lits
La diabetis
Els transplantaments

ANIMALADES 4

Equitació
Com educar un gos

ESPORTS 5

Visita al Camp Nou
Ngzevtulo'criDef cur qtv
Etkwlepq'Tqperfq
Gptgfcw

HISTÒRIES INCREÏBLES 6

Les sabates enamorades
El còmic
La meva gossa
El flamenc
La Princesa Sirena

VISITA AL CAMP NOU

Fins i tot vam sortir al diari!
Aquest és l'article que va sortir publicat a el diari "El Mundo Deportivo, el dijous 11 de novembre del 2010".
Alumnos de los Centros de Recursos Educativos para Deficientes Auditivos, CREDa Comarques 2, y Catalunya Central, visitaron el pasado martes 10 de noviembre las instalaciones del Camp Nou.
Un buen número de chavales de Sant Adrià, Badalona, Santa Coloma y Manresa disfrutaron de la jornada.

REVICREDA, LA NOSTRA REVISTA, UN CURS MÉS

Grup secundària de Badalona

El grup de secundària de Badalona us dona la benvinguda a la revista que hem estat treballant durant aquest curs 2010-2011.

La revista l'hem anat construint els dimecres a la tarda a l'IES la Pineda.

Durant aquestes tardes hem estat treballant els articles que trobareu en aquestes pàgines.

Reunir-nos cada dimecres a la tarda ens ha donat la oportunitat de conèixer-nos millor i fins i tot fer un grup d'amics que segur que seran per sempre.

També s'ha de dir que amb les logopedes hem tingut molt bon rotllo.

Gràcies per enviar també els vos-

Entrevista al Joan

Susana Vidal 4t. ESO

Hola Joan, sóc la Susana i aquest any l'article de la revista m'agradaria fer-lo sobre tu, per tant m'agradaria saber si em pots respondre unes quantes preguntes:

• Quants anys tens?

En tinc 55 anys. Aquest més de març ha estat el meu aniversari.

• On vius?

Des del meu casament visc a Badalona. En la meua època d'estudiant universitari vas viure a Sant Adrià de Besòs.

• Tens fills, com es diuen?

En tinc dos fills, el gran es diu Marc té 25 anys i estudia una enginyeria d'imatge i so, el petit es diu Joan en té 15 i estudia 4art. d'ESO a l'IES Isaac Albéniz.

• I la teua dona?

La meua dona es diu Fina i també és professora.

• Sempre has viscut a Badalona?

No. Vaig néixer a Moratalla (un poble de la província de Murcia) i al 17 anys vas venir a estudiar a Barcelona. Com ja he dit abans la meua època d'estudiant universitari la vaig viure en un pis compartit amb altres estudiants situat a Sant Adrià de Besòs.

• Eres bon estudiant quan anaves a l'escola?

La meua època d'escola primària era un noi normal (ni bo ni dolent). Als 10 anys vaig començar els estudis de batxillerat i a partir d'aquí ja era considerat, pels meus professors, un alumne responsable i bo.

• Eres bon nen?

Com la majoria dels nois he fet alguna malifeta però es pot dir que en general he estat un noi responsable i complidor amb les seves obligacions.

• Què volies ser de petit?

Quan era petit, mai m'havia plantejat que ser de gran. El meu pare volia que estudies medicina però jo no tenia cap interès per a-

questa carrera.

Quan vaig acabar el COU (Curs d'Orientació Universitària) al poble, vaig venir a Barcelona i vaig iniciar estudis, influenciat per un germà gran, a la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales, però tampoc em veia treballant de directiu en una empresa o banc. Així que, al mateix temps, també estudiava magisteri (professor d'educació general bàsica).

Per tant em vaig trobar que al matí estudiava Econòmiques i a la tarda Magisteri.

• Abans de fer de logopeda de que treballaves?

Treballava com mestre a l'escola Josep Boada de Badalona.

A la meua classe tenia un alumne sord i a l'escola hi havia una logopeda que treballava amb ell. Va ser a partir d'aquí que va començar a agradar-me la logopèdia i al curs següent, juntament amb la meua dona, ja estava estudiant per ser logopeda.

• Tenies èxit amb les noies quant anaves a la Universitat?

Es podria dir que tenia més èxit en la meua època d'estudiant al poble que no pas en l'època universitària, però no es podem comparar ja que són moments i èxits diferent.

• Quan vas començar a treballar al CREDA?

Quan vaig començar a treballar amb alumnes sords encara no existia el nostre Creda i d'això fa aproximadament 20 anys.

• Sempre treballaves amb nois de secundària?

Sí. Sempre he tingut, majoritàriament, alumnes de secundària.

Quan vaig començar vaig estar anomenat per treballar només a l'IES la Pineda.

• Què faràs ara que estàs jubilat?

Doncs intento ocupar el temps de la millor manera possible (ajudant en casa, llegint, etc.).

També intento ajudar als companys i companyes del Creda, sobre tot, a l'apartat d'informàtica.

• Què hauries fet si no haguessis treballat de logopeda?

Suposo que hauria continuat treballant a l'escola o molt probablement hauria passat a l'institut per treballar amb alumnes grans, però tard o d'hora hauria acabat com logopeda o mall (mestre d'audició i llenguatge) d'alumnes de secundària doncs ha estat i és una de les feines que més m'agrada.

El carnestoltes al Ceip Cascavell

Robert i Juanma

Som el Robert de sisè i el Juanma de cinquè de l'escola Cascavell de Sant Adrià.

Pel Carnestoltes ballem danses al pati pels pares i les mares.

Els de cinquè fem el ball de "Hasta la vista" de Camp Rock i els de sisè una cançó de la pel·lícula de Grease.

Els petits fan country, el Rei Lleó, la Ventafocs i els altres cusos batuka, i les pel·lícules de Batman, la Història Interminable.

Com podeu veure aquest any el tema que hem treballat és "El cinema".

Estem una mica nerviosos però segur que ho farem molt bé i ens aplaudiran molt.

El meu primer curs a l'Institut

1er. ESO

Hola, em dic Brandon, tinc 12 anys, i visc al barri de La Mina.

Estudio en l'Institut Forum 2004, 1º de l'ESO.

La meua tutora es diu Pilar, en classe treballem amb el portàtil. Soc un noi Inteligent, sensible, divertit, treballador y molt gracios.

M'agrada riure y el "cachondeo". A vegades sóc una mica "chafardero", i parlo mal.

Soc nervios però m' intento controlar.

Quan acabi en l'institut m'agradaria treballar de vigilant de tenda o de ajudant en guardar o penjar la roba i coses així per exemple a Zara, H&M, Blanco, Mango, Berska.

César Gagnay

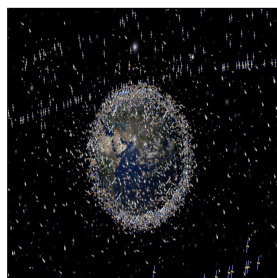
El llançament del primer satèl·lit artificial va ser enviat per la Unió Soviètica el 1957. A partir d'aleshores van començar a enlairar-se satèl·lits com a principal objectiu estudiar la Terra superfície, atmosfera i entorn i la resta de cossos celestes. Aquests aparells van permetre que el coneixement del Univers sigui molt més precís a la actualitat.

És qualsevol objecte que òrbita al voltant d'un altre que s'anome-

na principal.

Els satèl·lits poden observar una gran extensió de terreny, conèixer el curs de les aigües, des de una petita corrent fins la seva gran desembocadura a l'oceà, o explorar i mostra àrees inaccessibles com els pols i les profunditats marines.

Els satèl·lits serveixen per la comunicació en el món. Gràcies a ells rebem senyals televisió, radio, telèfon i tenien informació del clima, de medi ambient i de

l'espai.

Per entendre millor com funcionen els satèl·lits, cada objecte sobre la terra emet una estela que és la seva energia, la qual canvia conforme objecte canvia, i per aquesta característica és possible identificar mitjançant un satèl·lit l'estela de cada objecte.

Tipus de satèl·lits:

- Satèl·lits d'observació serveixen per veure la meteorologia i la navegació
- Satèl·lits de comunicació serveixen per transmetre i distribuir la informació
- Satèl·lits de navegació, es va fer amb finalitats militars per disparar míssils. Actualment serveixen per GPS
- Satèl·lits de teledetecció serveixen per conèixer l'estat de mar dels boscos de la contaminació.

La diabetis

Natàlia Navarro

La diabetis és una malaltia crònica en la que els nivells de sucre estan per sobre de la normalitat i que es dona arreu del món, però sobretot als països industrialitzats. També cal dir que es produeix a qualsevol edat i sexe a més avui dia es incurable. Dins del nostre organisme, el pàncrees produeix una hormona anomenada insulina, que és l'encarregada de fer que la glucosa arribi a les cèl·lules. Quan el pàncrees no produeix insulina o hi ha problemes per aprofitar-la, en lloc de penetrar a les cèl·lules es queda a la sang i dona lloc a la diabetis, que és un trastorn general de metabolisme que s'origina perquè no es pot aprofitar l'energia de la glucosa.

sa.

Tipus de diabetis:

La diabetis mellitus tipus 1 o insulíndependent en el que el pàncrees produeix molt poca insulina o no en produeix. Aquest tipus de diabetis acostuma a aparèixer de manera brusca a la infància, l'adolescència i a la joventut. S'ha de tractar administrant insulina.

També existeix la diabetis mellitus tipus 2 o no insulíndependent que està molt lligada amb l'herència i en aquest cas el pàncrees sí que produeix insulina però l'organisme no la pot aprofitar.

Va associada a l'obesitat, al sedentarisme, a la hipertensió arterial o al colesterol, i acostuma

a aparèixer en les persones de més de 40 anys d'edat.

A diferència del primer tipus, no sempre es necessari administrar insulina però a mesura que avança la malaltia pot fer falta.

També es existeix la diabetis gestacional, que es dona en les dones embarassades i és transitoria. Un cop finalitzat l'embaràs desapareix la malaltia.

- Signes que fan sospitar: A vegades, els primers signes de que una persona pateixi diabetis són: producció excessiva d'orina, cansament, set excessiva i apirament sense deixar de menjar.

- Síntomes: Una cop es manifesta la diabetis existeix major risc de patir una malaltia coronària i augmenten les possibilitats de patir un atac de cor.

Pots perdre visió, sofrir insuficiència renal crònica i acabar necessitant diàlisi o tras-

plantament renal.

- Tractament: Quan una persona té diabetis de tipus 1 necessita insulina, que és una hormona pròpia del nostre organisme i necessària per a la vida. En la diabetis cal que ens la injectem perquè per via oral no fa efecte. El metge és qui en determinarà la necessitat, com també la quantitat i la freqüència d'administració.

He escrit aquest article, perquè m'interessa el tema. Els meus avis pateixen aquesta malaltia i perquè crec que cada dia hi ha es veuen mes casos de diabetis. Ara que se'n sap més del tema, podeu prendre mesures per prevenir-la, sobretot si feu esport i seguiu una dieta saludable.

Els trasplantaments

Noemí Iglesias

QUÈ ÉS UN TRASPLANTAMENT D'ÒRGANS?

Un trasplantament és la introducció en un ésser viu d'un òrgan, un teixit o grup cel·lular procedent d'un altre ésser viu o d'un cadàver.

El seu objectiu és suplir la funció perduda de l'òrgan, teixit o grup de cèl·lules per d'altres amb funció correcta.

QUINS TRASPLANTAMENTS ES REALITZEN HABITUALMENT ALS HOSPITALS DE CATALUNYA?

Els principals hospitals que realitzen trasplantaments són l'Hospital de Sant Pau, de Bellvitge, el Clínic, la Vall d'Hebron, Can Ruti i Sant Joan de Déu.

A QUI ES PRACTICA EL TRASPLANTAMENT D'UN ÒRGAN O TEIXIT?

Els candidats a ser trasplantats són aquelles persones que els

seus òrgans o teixits presenten una alteració greu i irreversible de la seva funció, que no és reparable mitjançant medicament ni cap tipus de tractament quirúrgic.

Actualment no existeix la alternativa al trasplantament ni de cor, ni de pulmó ni de fetge. Els pacients que ho necessiten, si no reben l'òrgan adequat en un termini inferior a 6 mesos probablement moriran.

Els pacients que necessiten un trasplantament de ronyó o de

pàncreas, durant el període d'espera per rebre l'òrgan se'ls compensa el dèficit de la funció del ronyó, mitjançant un ronyó artificial.

Els que requereixen un trasplantament de teixit, com podria ser la sang, trasplantament de medul·la òssia, còrnies, no tenen un altra possibilitat de tractament alternatiu eficaç.

COM ES REALITZA UN TRASPLANTAMENT D'ÒRGANS I TEIXITS?

- Primer s'extreu l'òrgan del malalt

al pacient que ha de rebre l'òrgan, i es substitueix immediatament per l'òrgan que es trasplanta.

- En el cas del ronyó i del pàncreas, no es recomana extreure l'òrgan que no funciona, donat que la seva permanència no acostuma a ocasionar problemes, l'òrgan que se'ls trasplanta es col·loca al costat de l'òrgan originari.

QUINS SÓN ELS RESULTATS DELS TRASPLANTAMENTS D'ÒRGANS?

Set de cada deu trasplants tenen l'òrgan implantat funcionant correctament. Fan una vida normal.

D'ON PROCEDEIXEN ELS ÒRGANS I ELS TEIXITS QUE ES TRASPLANTEN?

A Espanya, des dels 2009 més de 94% dels òrgans que es van trasplantar, procedien de cadàvers humans. Només en el cas del ronyó un 10% precedeix d'una persona viva. Actualment

de forma excepcional, s'obtenen teixits per a trasplantament en humans, d'alguns animals com ara, vàlvules cardíques i pell.

QUI DECIDEIX QUE UN CADÀVER QUE ÉS VÀLID COM A DONANT SIGUI FINALMENT DONANT?

Quan es realitza l'avaluació del cadàver i es descarta que ha no patit qualsevol malaltia contagiosa llavors es demana la sol·licitud de la família.

QUÈ PASSA A CATALUNYA?

La majoria de persones amb familiars morts diuen que si, davant la donació dels òrgans per poder salvar vides.

I ho demostren més de el 80% dels casos l'extraccions d'òrgans o teixits per a trasplantaments.

La probabilitat que un pacient rebi un trasplantament és la més alta de el planet.

No hi ha cap lloc al món que ofereixi més trasplantaments que a Catalunya es un 37'6.

Equitació

Marta

INTRODUCCIÓ

A l'època prehistòrica els homes caçaven els cavalls per alimentar-se. Més endavant, a l'Edat de Bronze, el cavall va començar a ser utilitzat pel treball al camp. A l'Edat Antiga el cavall es va utilitzar per a la guerra. Els exèrcits més importants tenien cavalleria i en aquesta època va sorgir el primer cavall famós de la història: Bucèfal, el cavall d'Alexandre Magne.

A l'Edat Mitjana els cavallers tenien molt de prestigi. A més de fer servir els cavalls per a la guerra es va generalitzar el seu ús en tornejos i jocs durant el temps en que hi havia pau.

D'aquesta manera va néixer l'equitació com esport. La primera escola d'equitació va ser fundada l'any 1539 a Itàlia. A les escoles d'equitació s'aprèn a mantenir el control sobre el cavall, els diferents formes de muntar-lo, quin és l'equip apropiat i com cuidar els cavalls.

L'any 1952 l'equitació va ser considerada esport olímpic i en els jocs olímpics de 1956 a Melbourne van començar a participar dones per primera vegada.

CURA DEL CAVALL

El cavall necessita ser alimentat adequadament. La seva alimentació serà diferent en funció de la seva espècie,

raça i grau d'activitat. A més a més, si el cavall és alimentat correctament evitarem problemes de salut i malalties infeccioses.

La dieta dels cavalls es compon principalment de pastura verda, cereals com la civada, minerals que es troben a l'alfals i el sòl de les pastures i aigua abundant.

D'altra banda, és important tenir

cura de l'estable, que ha d'estar net i sec.

Las ferradures que porta el cavall, serviran per evitar el exerciu desgast del casc. I és fonamental que la labor de neteja es realitzi tots els dies, elegint per a ell el moment més adequat just abans d'anar a muntar.

A la gran majoria dels casos, la falta de neteja, just amb la utilització de grasses inadequades i estables excessi-

vament humits són els principals causants dels problemes que es poden produir en els cavalls.

COM APROPAR-SE AL CAVALL

Tots els cavalls, per molt tranquils que siguin, et poden agredir per por. Això passa perquè els cavalls sempre han estat atacats pels seus depredadors, ens

poden confondre amb un d'ells per devorar-lo.

Davant d'alguna cosa que el cavall no identifica pot reaccionar de tres maneres: una és la fugida, una altra és donar-te una coça i, per últim, pot tenir curiositat i girar-se per veure millor. Així que, quan ens acostem a un cavall, ho hem de fer pel seu costat esquerre i lleugerament de costat.

MANERES DE MUNTAR A CAVAL

La majoria dels cavall tenen tres tipus naturals de passos, que són: el pas, el trot i el galop. I cadascun d'aquests passos requereix una postura diferent.

-El pas: El genet ha d'estar amb l'esquena recta, aquest és el pas que es fa servir quan el cavall camina.

-El trot: El genet s'inclina una mica més endavant i es mou amunt i avall acompanyant o seguint el pas del cavall. Aquest pas és una mica més ràpid que l'anterior, però sense arribar a córrer.

-El galop: El genet està bastant inclinat i s'agafa amb força les cames, però s'aixeca una mica i es manté dret sobre els estreps. És quan el cavall va més ràpid i, per un moment, té els quatre peus a l'aire.

COM EDUCAR A UN GOS

Xènia Tortajada. IES Can Peixauet

Hola a tothom, em dic Xènia i fa poc m'he traslladat a Sta Coloma, així que ara estic coneixent un nou creda i també nous companys. Jo us parlare de l'ensinistrament de gossos perquè m'agraden molt i tinc una gossa que es diu Luna.

Aquest article pot interessar-vos a tots aquells que teniu gossos a casa perquè us explica com ensenyar algunes coses bàsiques a la vostra mascota. I per a aquells de vosaltres que no teniu gossos, també us pot interessar.

Quan volguem ensenyar al nostre cadell alguna cosa ens haurem de comportar com si fóssim el seu pare o la seva mare. Evitarem respondre a les seves invitacions al joc, si el gos ens porta la pilota o ens demana que juguem amb ell, abans li donarem una ordre simple i, si la compleix, després el farem jugar.

CRIDA

Es un exercici fonamental i no podem passar a ensenyar-li un altre fins que el cadell respongui correctament quan el criden.

Hem d'aconseguir que el cadell obeeixi aquesta ordre sempre, per això els primers exercicis s'han de fer amb una corretja llarga.

El que farem serà: primer, buscar un lloc tranquil perquè no es distregui; mantenir la corretja fluixa, sense estirar; i finalment cridar-lo amb l'ordre completa nom: vine o

nom-aquí!, en to alegre i afectuós, però decidit.

Si el gos ho fa be, el premiarem fent-li elogis, carícies i jugant amb ell. Però si ho fa malament, li estirarem suaument de la corretja i llavors quan vingui jugarem amb ell.

Això ho practicarem de dues a quatre vegades al dia i quan el nostre gos respongui be sempre que el criden passarem a fer el mateix exercici sense la corretja.

aconseguiràs que ell aprengui a relacionar-ho. Passat un temps, li ensenyarem a asseure's subjectant-li amb una mà el collaret i amb l'altra la grupa.

SENTAT

Assentar-se és una posició que normalment fan els gossos. Per ensenyar-li a obeeir aquesta ordre li has de dir "seu!" quan el cadell es vagi a assentar, i així anirà interioritzant les ordres.

Aleshores li donem l'ordre "seu!" i quan el cadell hagi adoptat la posició li donarem un premi i el felicitem.

Repetirem l'exercici de dos a quatre vegades al dia, fins que sigui capaç de fer-lo sol.

La mà que està a la grupa no ha de fer força, sinó acompanyar suaument el moviment. Si féssim força el cadell es resistiria i intentaria mantenir-se dret.

TUMBAT

Un cop que el gos ha après a seure quan li demanes li pots ensenyar a tombar-se. La més fàcil, si es tracta d'un cadell, consisteix en sentat, agafar-li les potes davanteres amb les mans i estendre-les suaument cap a davant. Mentre el col·loquem en posició, li donarem l'ordre terra!

Quan ho faci, igual que hem fet abans, li premiarem i li faré jugar. Espero que us hagi agradat el que he explicat, fins aviat.

Visita al Camp Nou

Rafael Moura Menezes

El Camp Nou és l'estadi on juga el Futbol Club Barcelona.

El dimarts 9 de novembre vam anar a veure'l i ens va agradar molt.

Tots els nens i nenes sords vam anar a CREDA i des d'allà vam agafar l'autocar fins al Camp Nou.

Quan vam arribar vam esmorzar i vam esperar els nens de l'altre CREDA.

Foto de la grada del F.C. BARCELONA on posa "MÉS QUE UN CLUB"

Un periodista del diari "El Mundo Deportivo" va fer una foto a tots els nens i les professores.

Van entrar tots junts a veure tot allò que tenia dins.

Hi havia sabates i robes antigues.

I vam veure el Camp Nou i les grades que tenen els colors del Barça, menys les lletres que posen MÉS QUE UN CLUB.

Enredats

Leire Aguilar 4t PRI Blanquerna

La història tracta d'una noia que es diu Rapunzel.

Fa molt de temps que va caure un raig de sol que va convertir una planta en màgica. La planta curava als malalts i als vells. Hi havia una vella que li cantava a la flor perquè es posés jove.

Un dia la reina estava embarassada i es va posar malalta li van donar la planta màgica i es va curar. Quan neix la filla la vella li talla una mica de cabell per tenir poders però el cabell perd tots els poders. Necessita a la nena per poder mantenir-se jove. S'emporta a la nena i la cuida com si fos la seva filla. Cada dia li pentina el cabell per tornar-se jove. La noia quan fa 18 anys li demana a la vella que li deixi sortir però li diu que no, perquè li enganya dient que hi ha molts perills i li diu que ella no podria sobreviure.

Un dia, un noi va robar del castell la corona de la Rapunzel i s'escapa i s'amaga a casa de la vella.

En aquell moment la Rapunzel està sola a casa. La noia i el noi que es diu Flynn fan un tracte: si el noi porta a la Rapunzel a veure les llums del cel, ella li donarà la corona.

Mentre van cap al palau la vella descobreix que la Rapunzel s'ha escapat i la segueix.

A partir d'aquí la Rapunzel i el Flynn passen aventures escapant de la vella i intentant arribar al palau. Els nois s'enamoren. La Rapunzel reconeix als pares i es casa amb el Flynn. La vella cau de la torre on estava amagada la Rapunzel i es mor.

Cristiano Ronaldo

Anwar Hadoud 6è PRI Joan Llongueras

Cristiano Ronaldo dos Santos Aveiro va néixer a Fundal, Madeira (Portugal) el 5 de Febrer de 1985 (ara té 26 anys). Actualment juga al Reial Madrid. Quan era petit li agradava jugar a fútbol i li va dir al seu pare que volia jugar a fútbol al club Arondinha (el club on treballava el seu pare). Es va fer una mica gran i els altres clubs el volien fitxar per què era molt bo.

L'any 2001 va anar a jugar a l'Sporting de Lisboa i el van fitxar. Va entrenar molt en aquest club i va agradar a tothom per què jugava molt bé. A l'estiu de 2003 el Manchester United i l'Sporting de Lisboa van fer un partit i el Manchester va pensar pagar diners a l'Sporting de Lisboa per què volien que jugués amb ells. Durant 6 anys i fins el 2009 va jugar amb el Manchester. El 2009 el van fitxar el Reial Madrid que van pagar 96 milions d'euros al Manchester. Fins ara juga al Reial Madrid fent de davanter.

Jo opino que Cristiano Ronaldo és molt bon jugador. M'agrada el Cristiano Ronaldo per què corre molt i fa molts xuts a la porteria contrària. També, controla la pilota molt ràpid amb els peus, tan amb l'esquerre com el dret. Una altra cosa molt important és que Ronaldo és molt alt i quan salta de seguida li dona a la pilota. A més a més, quan xuta la pilota, la xuta tan fort que llavors va molt ràpida.

M'agradaria ser com ell per què penso que és molt bo.

L'excursió al Badasport

Giçelle Bonilla Lopez 5è PRI Joan Llongueras

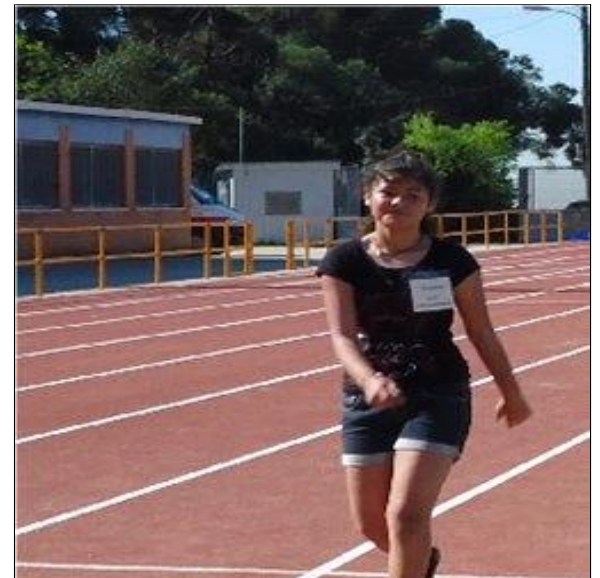
El divendres 8 d'abril, jo vaig anar d'excursió al Badasport amb els nens i les nenes de la meua classe. Vam anar a les pistes d'atletisme Paco Àguila de Badalona (a prop de Can Ruti). Hi havia més nens i nenes de diferents escoles.

Primer vam fer grups, cada grup tenia el nom d'un color. Llavors, cada grup feia una prova. Després, sonava el xiulet i canviàvem de prova.

Nosaltres vam fer aquestes proves: llançament de pes, velocitat, salt de llargada, tanques, salt d'alçada, llançament de javelina, relleus, triple salt, marxa, velocitat de reacció, disc i fons.

Finalment, vam fer un ball de Batuka.

A mi em va agradar més la prova de velocitat. A final jo em vaig cansar moltíssim.

Obra Social
Fundación "la Caixa"

Les sabates enamorades

Xènia Tortajada IES Can Pixauet

LES SABATES ENAMORADES

Hi havia una vegada unes sabates que estaven casades. La sabata dreta, que era el senyor, es deia Nicolau; i la sabata esquerra, que era la senyora, es deia Tina. Tots dos vivien en una bonica capsa de cartró on estaven embolicades en paper de seda.

Allà es sentien totalment felices i esperaven que seria per sempre. Però, vet aquí que un bonic matí una venedora els va treure de la seva capsa per emprovar-los a una senyora.

La senyora els va comprar i se'ls va emportar posats. Així va resultar que el Nicolau i la Tina van estar tot un dia sense veure's l'un a l'altre. Només per la tarda es van tornar a trobar a l'armari on els va guardar la senyora. Les sabates havien passat tot un dia separades i es pensaven que havien perdut la

seva parella, fins que es van donar compte que quan la senyora caminava sempre n'hi havia un que estava al davant i l'altre al darrera, de tal manera que no coincidien mai junts!!

La Tina no suportava la idea d'estar separada d'en Nicolau i ell va tenir la idea de girar-se una mica cap el costat de la Tina cada vegada que feia un pas endavant. D'aquesta manera es podrien saludar.

Així ho va fer en Nicolau al dia següent i el que va passar és que

la senyora que portava les sabates no podia donar tres passes seguides sense que el seu peu dret s'enganchés al taló esquerre i plaf! Queia a terra.

Molt inquieta la senyora va anar aquell mateix dia a veure el doctor. Quan la senyora li va explicar al doctor que es posava la traveta a ella mateixa, aquest va opinar que era un cas molt greu, li va receptar unes medicines caríssimes i li va dir que si no millorava li haurien de tallar el peu dret.

Aquella nit a l'armari, la Tina i el Nicolau tenien por que li tallessin el peu dret a la senyora, perquè si ho feien llençarien Nicolau a les escombraries. Així que van decidir canviar i que fos Tina la que es girés per saludar en Nicolau.

Així ho van fer i al llarg del segon dia va ser el peu esquerre el que s'enganchava al taló dret i, plaf! La pobra senyora tornava a caure a terra. Cada vegada més inquieta va tornar a casa del metge.

El doctor, en sentir la seva

explicació, va pensar que estava empitjorant, li va receptar més medicines encara més cares i li va dir que si no millorava li haurien de tallar els dos peus.

Aquella mateixa tarda Nicolau i Tina van estar parlant dins l'armari. Si li tallaven els dos peus a la senyora segur que acabarien separats i ells no ho volien. Per això van lligar els seus cordills amb un nus.

Però, mentre parlaven, la senyora va passar per davant de l'armari i va sentir la conversa. Com que era molt llesta es va adonar del que passava i va pensar que era molt romàntic que les seves sabates estiguessin enamorades. Així que va decidir que no se les posaria mai més, però les guardaria dins l'armari per a que poguessin estar juntes per sempre.

Traducció i adaptació del conte Les sabates enamorades de Pierre Gripari.

El còmic

Joel Plaza CEIP Jungfrau 5è Primària

El còmic és una estructura narrativa que és fàcil de llegir però difícil d'inventar o crear.

En un còmic, l'autor hi descriu els fets i els personatges amb l'ajuda d'uns textos i dibuixos.

El dibuix és molt important pel còmic, tant que podem dir que un còmic és un conjunt d'imatges que expliquen una història. La vinyeta és l'espai on va cada dibuix.

El fumet és el lloc on escrivim lo que diuen o pensen els personatges. El contingut és el text que s'escriu dins dels fumets.

Es fan servir diferents recursos per representar les expressions de la cara. Alguns exemples són:

- Alegria: direcció ascendent dels trets de la cara.
- Por: ulls desorbitats.
- Boca molt oberta i celles aixecades.
- Sorpresa: trets arrodonits, ulls i boca obertes.
- Tristesa: direcció descendent dels trets de la cara.

Per donar vida als dibuixos, l'autor d'un còmic no es limita a dibuixar un objecte, un paisatge o un personatge quiet.

De vegades ha de semblar que aquest es mou, que plou, per això el còmic utilitza una sèrie de recursos,

tant en la imatge com al text, que faciliten una comprensió ràpida de la història i la fan més atractiva.

A l'esquerra teniu un exemple. Espero que us agradi.

LA MEVA GOSSA

Jo tinc una gossa que es diu Lara. Es petita i de color blanc. Vaig a passejar amb ella pel carrer i s'escapa perquè està buscant el meu papa al bar i quan el troba està molt contenta. M'agrada molt jugar amb ella. **Eva Heredia**

EL FLAMENCO

Carmen Fernández Amaya

¿De donde viene el Flamenco?

Hay diferentes teorías

1. Proviene del ave zancuda del mismo nombre por que el aspecto corporal se parece al de una ave flamenco.

2. Por ser la música de los "fellah min guier ard" los campesinos moriscos sin tierra. Avalada por diferentes autores. Expresión árabe usada en Marruecos fellah-mangu, las expresiones felahikum y felah -enkum (los cantos de los campesinos).

3. Porque su origen está en Flandes.

4. Porque a los gitanos se les conoce también como flamencos los gitanos eran conocidos frecuentemente bajo dicha denominación.

¿Qué es el Flamenco?

El Flamenco es un arte que se presenta en dos variantes: música y baile. La música es sobretodo cante y guitarra. El baile es muy expresivo y el cuerpo ha de moverse mucho y coordinado.

Para aprender Flamenco hace falta alma y técnica. El alma para mí es emoción buenas sensaciones, alegría, llorar...

El Flamenco consta de más 50 palos, que se pueden agrupar en dos estilos el Flamete.

Jondo y el Festero. En el Jondo (hondo) como ejemplos encontramos las Bulerías las Farrucas y el Martinete.

Flamenco Festero es un arte mas alegre como ejemplo las Sevillanas, la Rumba y las Alegrías A mi me gusta el Flamenco por que me emocioo mucho i por que me gusta verlo i me gusta como patean las piernas i las manos.

Mi primo el Miguel baila. Le he visto muchas veces bailando y me fijo en el escenario donde conozco a los cantantes y a los bailaroes de flamenco de los gitanos. Me gusta también el Farruco i el Farruquito que bailan muy bien y a veces cuando salen voy a verlos. De los cantantes me gusta una que se llama Carmen Amaya, espero que os guste.

LA PRINCESA SIRENA "ANGELA"

Ming ru Zhou

La gent de la Terra estava trista i de mal humor. I això era molt dolent perquè si continuaven així el rei del mar, enfadat, faria desaparèixer les estrelles del cel. Però la princesa sirena, Àngela, va decidir fer alguna cosa per solucionar la situació.

Ella vivia molt lluny de les ciutats al mig de l'oceà, però decidí anar per animar els humans que allí vivien, per això amb un encanteri es va treure la cua i es va posar dues cames amb les que caminar a la terra.

La seva veu màgica va captivar tothom i aviat es va convertir en la cantant més famosa de la Terra amb el seu grup "Els Set Mars".

I cada nit, al mig de l'oceà, la germana gran d'Àngela l'escolta cantar i plora perquè la troba a faltar. Però la gent de la Terra és feliç gràcies a la princesa del mar i el cel és ple d'estrelles.

REDACTORES

ESTHER SERRA, CESAR DAVID GAGNAY, FRANCISCO ARAPILES, CARMEN FERNANDEZ, SUSANA VIDAL, JOEL PLAZA, NOEMÍ IGLESIAS, AINOA CAMUÑA, XENIA TORTAJADA, GISELLE BONIDA, ANWAR HADOUD, ROBERT CORDOBA, RAFAEL MOURA, EVA HEREDIA, NATALIA ESTRADA, MING RU ZHOU, MARTA CASTILLEJO, LEIRE AGUILAR, JUANMA FUENTES, BRANDON CORTÉS .

DF OFEGGCF9G

EVA MARTÍ, MERCÈ CODINA, NOEMÍ ALIACAR, CARME FERRER, ESPERANZA BAREA, PILAR PEDRAJAS, MARTA MARTIN, CARLES POSADAS.

Obra Social

Fundación "la Caixa"